

De to STORE

Af Ole Geert Dam

Indledningsvis vil jeg citere fra vor klubs Markprøvereglement hvor formålsparagrafen lyder- citat:

§ 1 Formål

Markprøverne skal være avlsvejledende med det overordnede formål at fastholde og udvikle den høje jagtlige standard hos Field Trial Spaniels til gavn for jægerne. Prøverne er klubbens eneste aktivitet, der stambogsføres.

Med dette in mente, så kommer man somme tider ud for begivenheder som i det øjeblik de sker ikke umiddelbart har nogen større betydning, men som senere viser sig at have endog overordentlig stor betydning.

Rent historisk kan vi i dag se, at resultatet af Klubbens Markprøvemesterskab 1998 har haft en helt skelsættende betydning for vor klub og ikke mindst dens hunde.

Mange deltagere og publikummer udtrykte stor begejstring for de 2 britiske dommere Mike Shefford og Robin Young efter de havde dømt markprøvemesterskabet 1998.

Begejstringen var forståelig for de 2 herrer viste virkelig, at de havde "blik" for at finde de rigtige hunde. Men i hvor høj grad disse 2 fremragende dommere levede op til vor klubs formålsparagraf tror jeg ikke engang de selv var klar over, da de havde fundet frem til vinderhundene i 1998.

1. vinder blev hanhunden Pyecross Paddy af Lycik og 2. vinder blev hanhunden Dru-magrove Bruce af Twinoaks.

(Selvom dette portræt handler om de 2 han-hunde skal det indskudt bemærkes, at 3. vinder blev tæven DK.F.T.Ch. Birdrowe Shauna af Brookmoor, hun blev efterfølgende en af de mest vindende Spaniels vi har haft samtidig med, at hun også har ydet fremragende resultater i avlen for hendes ejer og fører Frank Storgård.)

Her 8 år efter kan vi se, at både Paddy og Bruce har haft endog meget stor avlsmæssig betydning for udviklingen af de danske F.T. Springer Spaniels til gavn for de danske jægere.

Interesserer man sig for avl, og lytter til "de gamle" erfarne opdrættere, og bl.a. læser "oraklet" Keith Erlandson's bøger, understreges det gang på gang, at de bedste avls-hunde altid selv var hunde med helt

ekstraordinære kvaliteter. Meget sjældent de mest letførte hunde, men hunde med meget stor power og pågænhed som hele tiden går til grænsen og nogle gange også over. Hvis man ønsker at finde de bedste avlshunde er det helt essentielt, at man fokuserer på kvalitetene frem for fejlene.

Udgangspunktet er, at en hund normalt kun giver 80-90% videre af sine egne egenskaber. Det betyder, at de hunde som måske går til grænsen, og som måske kræver lidt "ekspertbistand" rent træningsmæssigt, tit avler afkom, som er lettere at træne for "almindelige" og måske uerfarne førere, netop p.g.a. de 80-90%.

Dette gælder også for både Paddy og Bruce. Begge var utroligt hårdtgående hunde, som viste helt ekstraordinære kvaliteter både i søget før skuddet men så sandelig også efter skuddet, når apporteringerne skulle hjem. Begge var kendte for, at kunne bringe selv de vanskeligste anskudte og løbende fugle.

Begge var også hunde som gik lige til grænsen, og somme tider også over. Både Jørgen Lycik (fører af Paddy) og Peter Ekholm (fører af Bruce) har oplevet at måtte udgå på en markprøve p.g.a. af et hop for meget eller, at hunden på dagen gik "lige over grænsen".

At kvalitet ikke fornægter sig beviste de dog begge ved at blive DK.F.T.Ch., og Paddy også årets mest vindende markprøvehund i 1998. Resultater som ikke kun understreger de 2 hanhunders store kapacitet, men et resultat som også er et cadeau til de 2 trænere og førere.

Når vi taler om antal 1. vindere på mark-

prøver, er der dog andre hunde som har overgået både Paddy og Bruce, men det er som avlshanner de begge har sat sig uslettelige spor i Danmark.

Hvor stor de 2 hanhundes indflydelse har været her i Danmark kan ses hvis man ser på antallet af dansk opdrættede Field Trial Champions indenfor de sidste 5 år.

Siden 2001 har ialt 13 dansk opdrættede Springere opnået titlen DK.F.T.Ch. af disse er de 8 efter enten Bruce eller Paddy.

Ser vi på markprøvemestre indenfor de sidste 5 år, er 4 af dem vundet af dansk opdrættede hunde. Bruce er far til 2.

Omkring Årets mest vindende markprøvehund gennem de sidste 5 sæsoner, har dansk opdrættede hunde vundet pokalen 4 gange. Bruce er far til 3 af dem.

Vi kunne blive ved når man gennemgår resultatlisterne indenfor de sidste 5 år, vil man kunne se hvilket enorm indflydelse disse 2 hanhunde har haft på kvaliteten af de danskopdrættede F.T. Springer Spaniels.

Pyecross Paddy af Lycik

Blev importeret her til landet som unghund. Bob, som han blev kaldt i hverdagen, var efter fremragende forældre, hvilket også er en af de helt afgørende punkter, når man skal finde en god avlshan.

Begge forældre var engelske Field Trial Champions (F.T.Ch. Readhead Rex - F.T.Ch. Pyecross Smut).

Readhead Rex var efter en anden avlsmatador F.T.Ch. Cortman Lane, og de som over-

DK.F.T.Ch. Pyecross Paddy af Lycik

værende Det Engelske Spaniel Championship i 1993, vil aldrig glemme Rex. Han blev her 2. vinder efter et helt igennem fremragende, især 2. slip, hvor han gik et medvindssøg der tog pusten fra alle.

At kullet med Bob var unikt bevidnes af, at 3 andre hunde fra samme kuld er blevet F.T.Ch. i England.

Rent avlsmæssigt har Bob især sat sit præg på bredden, hvor hele 41 af hans børn er blevet markprøvepræmierede her i Danmark. Bobs meget store gennemslagskraft i avlen understreges af, at disse 41 markprøvepræmierede afkom er med 21 forskellige mødre.

Når vi taler om topresultater har især Bob hvalpe efter de 2 tæver DK.F.T.Ch. Slippery Sue af Lycik og Lycik Amy af Fuglevig været succesfulde. Kombinationen Bob/Slippery Sue har givet 4 forskellige markprøvevindere og kombinationen Bob/Amy har givet 3 forskellige markprøvevindere.

Bob har alene 15 forskellige afkom som er blevet 1. vinder i åben klasse og 3 stk. som er blevet 1. vinder i vinderklassen.

Bob er blevet far til 2 stk. DK.F.T.Ch.

Selvom Bob døde her i foråret 2006 er der stadig mange af hans afkom som bliver ført på markprøver, så en endelig opgørelse over hans afkoms resultater kan endnu ikke afsluttes, og allerede nu ser vi også de første børnebørn efter Bob, og det skal blive spændende at se, om han også slår igennem i 2. generation.

Drumagrove Bruce af Twinoaks

har det til fælles med Bob, at han også er født i 1995, og også Bruce er importeret fra de britiske øer.

Hvor Bob kom fra England er Bruce en Irsk opdrættet hund, som var ejet af hans opdrætter, Robin Young, indtil Bjarne Harstung, i foråret 1998, købte Bruce.

Bruce havde på daværende tidspunkt opnået et bestået i åben klasse i Irland, men var ikke færdigtrænet til vinderklasse. Da Bjarne på dette tidspunkt havde flere andre hunde i træning, valgte han, at overlade træningen af Bruce til Peter Ekholm.

Resultatet heraf er omtalt ovenstående.

Hvor Bob's afkom især har gjort sig gældende i bredden (flere præmierede afkom), har Bruce's afkom absolut gjort sig gældende i toppen.

DK.F.T.Ch. Drumagrove Bruce af Twinoaks

Incl. markprøvesæsonen 2005 er Bruce hidtil far til 27 forskellige afkom som er blevet markprøvepræmierede disse med 14 forskellige mødre.

Meget markant er det, at Bruce's afkom har opnået topresultater på samlebånd.

Bruce er d.d. ialt far til:
6 stk. DK.F.T.Ch.
2 markprøvemestre (2001 og 2005)
3 x årets mest vindende markprøvehund (2001, 2002 og 2005).

Ialt 9 forskellige afkom har opnået 1. vinder i åben klasse og 7 stk. 1. vinder i vinderklassen.

Bruce selv er også efter 2 markante forældre, begge markprøvevindere, men dog ikke champions.

Begge er desuden utrolig hårdtgående

og powerfulde hunde, og hører altså også til den kategori af hunde, som går lige til grænsen.

Bruce's far Helots Predator er en Irsk hanhund som igen er efter en meget markant avlshan F.T.Ch. Windmillwood Shot. Helots Predator er far til yderligere 1 F.T.Ch. i England.

Bruce's mor er Barmag Bradie, og det er bemærkelsesværdigt, at netop Bradie også er mor til 2 af de mest markante avlshanner i England gennem de sidste 4-5 år. De 2 kuldbrødre Irsk Championshipvinder F.T.Ch. Laganmill Maestro og F.T.Ch. Langanmill Malvern.

Bruce er altså halvbror til disse 2 kendte hanner. på de britiske øer.

Modsat Bob lever Bruce stadig i bedste velgående, og han er så sent som i dette forår blevet far til yderligere 2 kuld hvalpe. Så lige som med Bob, har vi endnu ikke set det sidste til Bruce's afkom, så listen af vindere vil sikkert blive udvidet de kommende år.

Avlsresultater

Hvis vi skal sammenligne både Bob's og Bruce's avlsresultater med kendte avlshanner, især fra de britiske øer, er det selvfølgelig af største betydning, at man som udgangspunkt ser på hvor mange afkom den enkelte hanhund har lavet.

I England bliver der årligt produceret ca. 15.000 Springer Spaniels. I Danmark er tallet ca. 700 stk.

En kendt avlshan i England får måske 200 parringer, ja den kendte avlshan Kenine Robb of Rytex har haft over 400 parringer (mellem 4 og 8 gange så mange parringer som Bob og Bruce har haft).

En anden væsentlig årsag til et godt avlsresultat er selvfølgelig kvaliteten af de tæver den enkelte avlshan får til parring, og sidst men ikke mindst er det helt afgørende, at hvalpene bliver solgt til personer som ønsker og evner at føre dem frem på markprøver, så man kan bedømme deres evner i en konkurrencesituation blandt afkom efter andre hanner.

Uden at kende det nøjagtige antal, vil jeg gætte på, at Bruce og Bob har haft max. 50 parringer her i landet, så ved hjælp af lidt hovedregning er det nemt at konstatere, at Bruce og Bob's avlsresultater her i landet, hører til blandt den absolutte elite, også sammenlignet med de bedste avlshanner på de britiske øer.

Rent avlsmæssigt er det desværre sådan, at en hunds avlsresultater først åbenbares for en større skare, når hunden er blevet gammel, og for nogens vedkommende først når de er døde.

Vi må så håbe, at opdrætterne her i landet forstår at bruge de hunde som Bob og Bruce har efterladt, fornuftigt, sådan at vi stadig kan leve op til formålsparagraffen i vort markprøvereglement til gavn for den danske jæger.